

Một Chuyến Viếng Thăm Mẹ Cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp

Tác Giả: Phêrô Phạm Văn Trung & Maria Phạm Thị Quý
Thứ Tư:, 09 Tháng 3 Năm 2011 21:44

Ngài biết chúng tôi đang muốn tìm hình ngài nên đã khiên cho tôi hình rõ ràng và xuông trộm cộm t chúng tôi ...

Nhân dịp lễ giỗ 65 năm cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp (12/03/1946 – 12/03/2011) Chúng tôi cảm thấy hân hoan và vui mừng ghi nhớ những ân Chúa ban qua sự cứu thay nguyện giúp cha.

Vì chuyến tôi trong chuyến viếng quê hương Việt Nam sau nhiều năm xa cách. Mục đích của chuyến đi là tham dự thánh lễ mừng năm thánh tại linh địa La Vang ngày 06 tháng 01 năm 2011. Đồng thời giúp thầy Phạm Đức Huy những công việc các lớp ca trộm trộm tại trường giáo phận Huế.

Sau khi về Huế chúng tôi về thăm Sài Gòn và có ý định viếng thăm mẹ cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp Giáo Xứ Tổng Sứ vụ của Bức Liêu trộm cộm khi trộm ở Canada.
(01/01/1897 - 12/03/1946)

Tại hôm đó khi lên giỗ, ngón chân cái của tôi tê độm bộm sộm và đau nhói trong xộm (tôi hay bộm bộm nh gout). Tôi nhớ thộm mộm về cha Diệp: “Nếu ngày mai thộm cộm y mà chân còn đau thì con sộm ở nhà, không đi thăm cha nữa.”

Một Chuyến Viếng Thăm Mẹ Cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp

Tác Giả: Phêrô Phạm Văn Trung & Maria Phạm Thị Quý
Thứ Tư:, 09 Tháng 3 Năm 2011 21:44

Sáng hôm sau thức dậy, tôi không còn cảm thấy đau chân nữa, tôi liền nghĩ trong đầu: “Chắc là cha Diệp muốn chúng tôi đi thăm ngài đây” nên ngài làm cho tôi hết đau. Thoáng thoáng khi bước đầu bước khắp ngón chân, ít nhất là ba ngày mới có thể đi lại như bình thường. (mà còn phải uống thuốc chữa cho ...)

Thì là chúng tôi an tâm mượn xe Taxi khi hành trình Sài Gòn lúc 1 giờ trưa đến 8 giờ tối thì đến giáo xứ Tân Sơn.

Nhà thờ và nơi an nghỉ mới của cha được xây cất lại rất lớn và rất đẹp. Chúng tôi thăm viếng nhà thờ và cầu nguyện nơi mộ cha khoảng một tiếng rưỡi tìm khách sạn để nghỉ qua đêm.

Bên giờ sáng chúng tôi thức dậy để chuẩn bị tham dự thánh lễ lúc 5 giờ sáng. Trong thánh lễ có lẽ là ngày lễ tốt cho nên chúng tôi bắt đầu công liên tiếp. Tôi nhìn sang mấy người khác thì thấy họ cũng vô tình tham dự thánh lễ thật là sốt sắng. Còn tôi thì phải lo chi tiền để về với mấy con muỗi lì lợm nên bỏ ra...

Dù khó chịu với mấy con muỗi tôi cũng cố gắng tham dự thánh lễ cho đến giây phút chót. Đến khi cha ban phép lành cuối lễ tôi mừng quá, mau đi ra ngoài để khỏi bắt muỗi tiếp công.

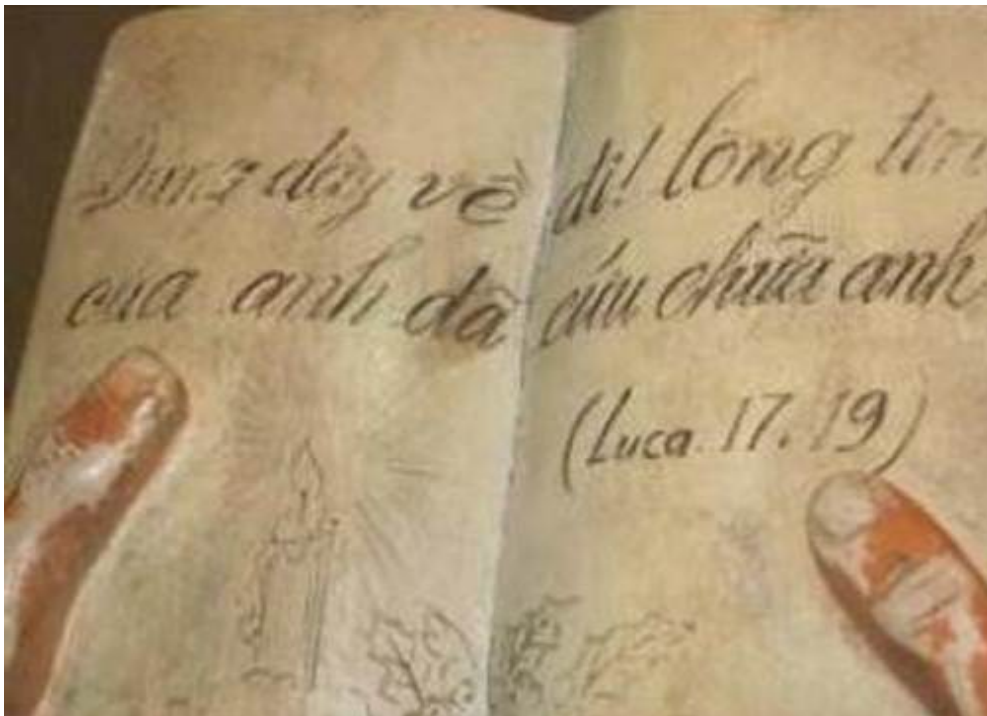

Sau thánh lễ chúng tôi đến mộ cha cầu nguyện và không quên mua hai chai nước suối mang đến dâng lên mẹ xin cha ban phép lành để có lúc dùng lại...

Mặc dù cầu nguyện cũng đã lâu và xin khấn cũng nhiều rồi...nhưng chúng tôi vẫn còn luyến tiếc...cố đi lòng vòng chầu mộ và ... cảm thấy thiêu đốt cái gì đó..

Cùng cùng chúng tôi cùng đành phải ra về. Nhưng khi đi ngang qua dãy nhà ra ngoài công. Chúng tôi nhìn thấy tấm bảng chữ đen “Văn phòng xin lỗi khách” mặc dù đã bị dán vào các hộp khách.

Nhưng chúng tôi muốn xin lỗi thêm, dù sao xin thánh lỗi vẫn tốt hơn. Trong lúc nhà tôi đang xin lỗi vì Sr phải trách. Tôi nhìn bàn thờ nơi có hình cha Diễm và mấy tấm ván hòm cũ của ngài khi giáo xứ cũ ngài đến mới mới. Tôi chợt nhìn thấy tấm ngai đang ngồi ở góc phòng. Thấy bức tranh cũng hay hay, tôi nói nhà tôi chụp hình tôi với tấm ngai để kỷ niệm.

Khi chụp hình xong, tôi nhìn vào cuốn sách mà ngài đang cầm. Tôi giật mình nghĩ lên vì câu đó viết như sau: “Đi! lòng tin của anh đã cứu chữa anh”.

Tôi liền gọi với tôi đến để xem hàng chữ đó. Đợi xong nhà tôi cùng có ý nghĩ gì không tôi. Cha Diễm đã nhìn nhận với chúng tôi một thông điệp thật tuyệt vời.

Hai đứa nhìn nhau mà tâm hồn cảm thấy vui chi lắm. Lúc đó chúng tôi mới an tâm ra về.

Một Chuyến Viếng Thăm Mẹ Cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp

Tác Giả: Phêrô Phạm Văn Trung & Maria Phạm Thị Quý
Thứ Tư: 09 Tháng 3 Năm 2011 21:44

Chúng tôi trở lại Canada ngày 27/01/2011 nhằm ngày thối năm. Hai ngày hôm sau chúng tôi có ý định đi thăm anh chị của chúng tôi là a/c Linh - Mẹ n.

Chị Mẹ n có Hepatitis C đang ở thời kỳ nguy hiểm. Bác sĩ đang đi u trình b trình cách chích thuốc một tuần một lần và chích khoảng 48 tuần. Mẹ i l n chích thuốc là mẹ i l n y như lên đ n đ u đ u dài. Thuốc nó hành ch đau b trình còn h n “đau đ” n a và c n đau đ n th trình kéo dài t hai cho t ba ngày.

Nghe tình trình của chị như thế, chúng tôi d d trình mang n c su i (đã đ t trên mẹ cha Diệp) cho chị u trình và xin cha chị a lành cho chị.

Tr trình khi đi tôi h i nhà tôi có hình cha Diệp không? Mang hình cha và n c đi thì t t h n. Nhà tôi ng p ng p vì không biết ki m ở đâu? (vì mẹ i năm tr trình chúng tôi có chu c hình c a ngài, nh trình mà không nh đ đ đâu?)

Tuy nhiên nhà tôi v n m t đ ki m. Nh trình khi m i m c a t thì b trình nhiên có m t cái gì r i xu trình tr trình m t. Chúng tôi đ u nhìn xem coi đó là gì? C hai chúng tôi đ u s trình s , vì đó là hình cha Tr trình B u Diệp.

Chúng tôi m c a t này h trình ngày, nh trình không có gì đ c bi t h t. Th mà chi u nay x y ra

Một Chuyến Viếng Thăm Mẹ Cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp

Phêrô Phạm Văn Trung & Maria Phạm Thị Quý
Th 7913; T 432; 09 Th 225; ng 3 N 259; m 2011 21:44

Một hôm tôi nghe một tin tức là hi vọng. Quả thực ngài “linh thi tử” ngài biết chúng tôi đang muốn tìm hình ngài nên đã khiên cho tôi hình rõ và xuống trang một chúng tôi ...

Thì là chúng tôi hân hoan mang hình cha Diệp và nấc suối đến nhà cha. Chúng tôi kể câu chuyện về hình của cha cho cha nghe. Cha xúc động và tin nơi cha lắm. Sau đó chúng tôi để kính của người và cho cha xuống nấc suối, động thì hôn kính hình cha và xin ngài cứu thay người giúp cho cha mau được lành bệnh.

Trước kia cha vì bệnh nên vì công ăn việc làm nên cha ít có thời gian để kính và cứu người. Nay cha để kính Lòng Thương Xót Chúa mỗi ngày lúc 3:00 chiều và làm chuỗi dâng kính Đức Mẹ thì người xuyên hẳn.

Khoảng hai tuần sau. Tôi nhận được điện thoại của cha về việc nói thì tin là hân hoan và vui mừng. Cha nói: Sáng nay cha đi bác sĩ để khám tổng quát sau ba tuần chích thuốc diệt vi trùng viêm gan loại C. Sau khi thì nghỉ ngơi và nhìn kết quả. Bác sĩ cười nhìn cha và nói “Amazing, amazing and amazing... virus had gone almost 90%... after only three weeks of treatment.”

Cha nói cười hết lên trong phone, cha Diệp đã cứu cha rồi. Lúc thì cười lúc thì khóc cha tôi nói nhủ lắm. Tôi vừa nghe cha nói vừa cảm thấy trong lòng vui cha Diệp. Cha ơi, cảm ơn cha nhủ lắm, cha đã cứu cha con.

Thông thường thì phải đi uống thuốc và chích thuốc trong 48 tuần thì mới có hiệu quả. Tuy nhiên không phải ai cũng có kết quả tốt. Nay mới có 3 tuần đi uống thuốc mà vi trùng loại C trong gan của cha đã giảm xuống còn 10%.

Xin tạ ơn Lòng Thương Xót Chúa, Đức Mẹ La Vang, Cha Trùng Bửu Diệp đã cho chúng con một chuyến viếng thăm quê hương đầy ý nghĩa và ban ơn lành cho gia đình chúng con.

Toronto, Canada